

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

תלה"מ 20491-10-21 פ' נ' ד'

תלה"מ 4461-01-22 ד' נ' פ'

תלה"מ 4540-01-22 ד' נ' פ'

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט בן שלו

תובע (ותבע)

א. פ. ת"ז XXX
ע"י ב"כ עוה"ד מירה אהרונוב ושלמה איבגי

נגד

נתבעת (ותובעת)

ל.ד. ת"ז XXX
ע"י ב"כ עו"ד גלית בן דוד

פסק דין

1 תביעות בין בני זוג שבמרכזן מחלוקת לעניין כוונת שיתוף ספציפי בדירת מגורים.
2 בתלה"מ 20491-10-21 עותר האיש להוכחת כוונת שיתוף ספציפי בדירת המגורים (להלן: "תביעת
3 א."). תלה"מ 4540-01-22 היא תביעת האישה לתשלום דמי שימוש ראויים בגין השימוש בדירה
4 (להלן: "תביעת דמי השימוש"). תלה"מ 4461-01-22 היא תביעת האישה לסילוק ידו של הנתבע
5 מהדירה (להלן: "תביעת הפינוי").
6
7 לשם הנוחות, הצדדים יכוננו גם בשמותיהם הפרטיים והפניות לפרוטוקול יתייחסו למספור העמודים
8 שבתביעת א'.
9
10

רקע כללי ודיוני

11 1. על העובדות שיפורטו להלן אין כפי הנראה חולק עוד.
12
13 הצדדים החלו לנהל מערכת יחסים זוגית בשנת 1999. הצדדים שניהם היו גרושים תוך שהתובעת
14 הייתה אם לילד כבן שלוש ממערכת יחסים קודמת.
15
16 2. ביום 22.7.01 כרתה ל' הסכם למול תאגיד קבלני, XXXX, לפיו רכשה דירת מגורים ברחוב
17 XXX ב XXX בתמורה לסך של 375,417 ₪ (להלן: "הדירה" ו"ההסכם").
18 מימון רכישת הדירה בוצע כדלקמן:
19
20

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

תלה"מ 21-10-20491 פ' נ' ד'

תלה"מ 22-01-4461 ד' נ' פ'

תלה"מ 22-01-4540 ד' נ' פ'

תיק חיצוני:

- 1 סך של כ- 20,000 ₪ (ליתר דיוק 19,759 ₪) שולם במעמד חתימת ההסכם, וזאת מהוון עצמי של
2 א' (הגם שלי' טוענת שכשנתיים לאחר מכן השיבה לו את הסכום האמור).
3 יתרת הסכום, כ- 95% מיתרת התמורה, (כ- 375,417 ₪) שולמה מכספי הלוואת משכנתא שנטלו
4 ל' וא' בצוותא (ראו למשל: בנספחי כתב התביעה; להלן: "הלוואת המשכנתא").
5
6 להלוואת המשכנתא שנטלו כאמור הצדדים בצוותא, ערבו אחיו של א', אלי ואו' ז"ל (ראו נספח
7 להסכם ההלוואה).
8
9 3. ממערכת היחסים שבין הצדדים נולדה גם בתם הקטינה, ביום 15.9.05, תוך שבדירה התגוררו
10 כאמור הצדדים, בתם ובנה של התובעת ממערכת יחסים קודמת, א'.
11
12 4. אין מחלוקת כי המוסד לביטוח לאומי הכיר בצדדים, לבקשת ל' עצמה, כידועים בציבור החל
13 מיום 1.9.05. זאת, תוך שהמוסד לביטוח לאומי הבהיר כי בהתאם לנתונים שבידי קיימו הצדדים
14 משק בית משותף ואורח חיים של ידועים בציבור כבני זוג.
15 אף אין מחלוקת כי ל' שינתה במהלך השנים את שם משפחתה לשם משפחתו של א', פ'.
16
17 הגם שתחילה ניהלו הצדדים חשבונות בנק נפרדים, עוד בשנת 2007 איחדו הצדדים את
18 חשבונותיהם לכדי חשבון משותף.
19
20 5. ל' הועסקה כשכירה במשך כל השנים ואילו א' עובד היום כמאבטח ולטענתו עבד במהלך כל
21 השנים גם בעבודות לא מדווחות בהתקנת צלחות לווין בין היתר.
22
23 6. הקרע בין הצדדים (הגם שלי' מלאת טענות כנגד א' באשר למלוא שנות זוגיות ביניהם) אירע ככל
24 הנראה בחודש מאי 2021, במהלכו הורחקה ל' כפי הנראה על ידי קצין משטרה למשך 5 ימים מן
25 הדירה בעקבות ויכוח בינה ובין א' ואל', תוך שלאחר מכן פנתה ל' לבקש צו הגנה מכח החוק
26 למניעת אלימות במשפחה בבית משפט השלום באשקלון (ה"ט 21-06-62295; ראו למשל נספח ו'
27 לכתב ההגנה של ל'). עם תום הדיון באותו הליך, דחה בית משפט השלום את בקשתה של ל' תוך
28 שבין היתר הבהיר כי להתרשמותו הסכסוך האמיתי שבין הצדדים הוא כלכלי גרידא (החלטה
29 מיום 5.7.21).
30

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

תלה"מ 20491-10-21 פ' נ' ד'

תלה"מ 4461-01-22 ד' נ' פ'

תלה"מ 4540-01-22 ד' נ' פ'

תיק חיצוני:

- 1 .7 בחודש ספטמבר 2021 הוגש הליך יישוב הסכסוך ובחודש אוקטובר 2021 הוגשה תביעת האיש.
2
3 ביום 7.12.21 התקיים דיון, כפי הנראה לפני כבוד הרשמת הבכירה (כתוארה אז) צ' כהן אביטן,
4 בסוגיית מתן צו איסור דיספוזיציה על זכויות ל' בדירה.
5
6
7 בחודש ינואר 2022 הגישה ל' שתי תביעות, תביעה לסילוק ידו של א' מן הדירה ותביעה לתשלום
8 דמי שימוש ראויים בדירה.
9
10 .8 התביעות הועברו לטיפול במהלך חודש מרס 2022.
11
12 בדיון מיום 20.7.22 הבהירו הצדדים כי המחלוקת ביניהם מצומצמת אך ורק בכל הנוגע לסוגיות
13 הכרוכות בדירה. משהובהר לפני הצדדים אינם להבנות, נקבעו התובענות לשמיעה.
14
15 .9 הראיות נשמעו במאוחד ביום 13.4.23. במסגרת זאת העידו הצדדים, וכן העידו בנה של ל', אל',
16 ונחקרו על תצהיריהן אמו ואחותו של א', ב' ואל' כמו גם נציגת המכירות של חברת XXXX גב'
17 א.א. שהגישה אף היא תצהיר מטעמו של א'.
18
19 ביום 13.6.23 סיכמו הצדדים טענותיהם בעל פה.
20
21 **תמצית טענות הצדדים**
22 .10 א' עותר למתן פסק דין הצהרתי לפיו הינו בעל מחצית הזכויות בבית ולפירוק השיתוף בנכס.
23 בנוסף, עותר א' לדחיית התובענות האחרות לסילוק יד ולדמי שימוש. לשיטתו, חלה התיישנות
24 בתובענה לדמי שימוש.
25
26 לטענת א', הייתה כוונת שיתוף בין הצדדים בכל הנוגע לבית בהיותם זוג שניהל חיים משותפים
27 לכל דבר ועניין. כך למשל, הוא ולי' חיו מעל 20 שנה תחת קורת גג אחת והביאו לעולם ילדה
28 משותפת. ל' אף פנתה למוסד לביטוח לאומי שיכיר בהם כידועים בציבור; הצדדים ניהלו את
29 הכנסות והוצאות התא המשפחתי מחשבון בנק משותף משנת 2007 והייתה לו תרומה בהכנסות
30 התא המשפחתי מעבודתו שלו. משמע, כוונת הצדדים הייתה לקנות בית יחד. יתרה מכך, הוא
31 סיפק את ההון העצמי לרכישת הבית והצדדים נטלו משכנתא יחד עת הערבים היו אחיו.

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

תלה"מ 20491-10-21 פ' נ' ד'

תלה"מ 4461-01-22 ד' נ' פ'

תלה"מ 4540-01-22 ד' נ' פ'

תיק חיצוני:

א' טוען כי לא הייתה בין הצדדים כל החרגה ברכוש המשותף.

11. ל' עותרת לחיוב א' בדמי שימוש ולסילוק ידו מהבית. לטענתה, לא הוכחה כוונת שיתוף בבית שהינו נכס בבעלותה שלה.

ל' טוענת כי הזכויות בבית הרשומות על שמה בלבד משקפות את המצב העובדתי לפיו אין מקום לכוונת שיתוף בבית. כך למשל, היא רכשה את הדירה ועבדה לבד, ללא שא' תרם כלכלית לתא המשפחתי ורק בשנת 2021 החל לעבוד.

לטענתה, א' הציג מספר גרסאות למימון הבית המלמדות על אי אמינות ואי נשיאה שלו בנטל המימון, למעט תשלום של 20 אלף ₪ ששולם בתחילת הרכישה והושב על ידי אימה המנוחה. כך גם בשים לב שהיא זו שנשאה בתשלומי המשכנתא עד לשנת 2007 לבדה שאז אילץ אותה לפתוח חשבון בנק משותף.

ל' דוחה את טענת א' להתיישנות בכל הנוגע לחיוב לו עתרה בדמי שימוש וטוענת שעל א' גם לפצותה בגין נזקיה מיום שנולדה ביתם ועד עתה.

דיון והכרעה

12. השאלה אם הוכחה כוונה לשיתוף ספציפי בנכס חיצוני היא שאלה עובדתית [השוו, למשל: בע"מ 10734/06 פלוני נ' פלונית (מצוי במאגרים המשפטיים; 14.3.07)].

שאלה זו ניתנת לבחינה גם כאשר עסקינן בבני זוג שחיו בצוותא ולא נישאו. זאת הגם שהנטל לשכנע בדבר קיומו של שיתוף ספציפי במצב דברים זה הוא נטל כבד יותר מזה המוטל על בן זוג נשוי [השוו: בג"צ 4178/04 פלוני נ' בית הדין הרבני לערעורים פד"י סב (1), 235; כן השוו: עמ"ש (בי"ש) 5260-02-18 ג.א.צ. נ' י.צ (מצוי במאגרים המשפטיים; 26.6.18)].

13. במקרה שלפניי שוכנעתי כי עסקינן בנכס שהצדדים, אשר ניהלו חיי זוגיות ותא משפחתי אחד במשך שנים ארוכות, ראו בו נכס משותף. לפיכך דין תביעת א' להצהיר כי הדירה היא נכס משותף לצדדים שניהם, להתקבל. אפרט להלן מכלול הנימוקים והעובדות אשר מובילים במצטבר למסקנתי זו.

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

תלה"מ 20491-10-21 פ' נ' ד'

תלה"מ 4461-01-22 ד' נ' פ'

תלה"מ 4540-01-22 ד' נ' פ'

תיק חיצוני:

- 1 14. הצדדים ניהלו חיי זוגיות ממושכים מאוד, משנת 1999 ועד כפי הנראה שנת 2021 (כ- 22 שנים)
- 2 במהלך חיי הזוגיות הללו נולדה לצדדים בתם המשותפת, קטינה כבת 17 היום וגדל במחיצתם גם
- 3 בנה של ל', אלי, אשר מאשר בעדותו כי נהג לקרוא לאי "אבא" (הגם שטוען בעדותו כי זה הכריח
- 4 אותו לכנותו כאביו; ראו למשל עמ' 110 לפרוטוקול). אף אין מחלוקת כי ל' נשאה במשך שנים
- 5 ארוכות מאד את שם משפחתו של אי, פ', שם ששונה רשמית במרשם האוכלוסין (ראו למשל גם
- 6 דבריה של ל' עצמה בעמ' 96 לפרוטוקול).
- 7 אלא שלא בחיי זוגיות ממושכים בלבד נעוצה מסקנתי.
- 8
- 9 15. ייתכן שהראיה החשובה מכל נעוצה באופן ההתקשרות לרכישת הדירה. דומה שלאחר שמיעת
- 10 הראיות לא יכולה להיות יותר מחלוקת שהטעם העיקרי, או למצער אחד מהטעמים לרכישת
- 11 הדירה הייתה האפשרות שלי תהיה זכאית להלוואה בתנאים נוחים כאם חד הורית. ל' עצמה
- 12 טענה זאת בעדותה:
- 13
- 14 **"...כי הלכתי וקניתי דירה היא אמרה שאני יכולה לקנות דירה שיש לי משכנתא, יש לי זכויות**
- 15 **שאני ממדינה, היה מתנה לעולים חדשים עם זכויות אם אמא לבד וקניתי דירה וזהו, הלכתי**
- 16 **חתמתי, ואז הלכתי בבנק והכל חתמתי וזהן..."** (עמוד 85 ש' 20-22 לפרוטוקול).
- 17
- 18 **וכן: "...מאיפה אני יודעת דירה רשומה על שלי כי משכנתא זה מאוחדת לא משכנתא של**
- 19 **משפחה זה משכנתא, אני קניתי אבל משכנתא רק שלי ולילד שלי. אם חד הורית, זה לא**
- 20 **משפחה זוג..."** (ראו עמוד 86 ש' 17 לפרוטוקול).
- 21
- 22 דברים אלה מתיישבים מפורשות עם גרסתו של אי' בהקשר זה בכתב התביעה (סעיפים 5, 10 לכתב
- 23 תביעת אי'). דברים אלה מתיישבים גם עם גרסתה של נציגת המכירות הגברת א. אשר הגדילה ואף
- 24 ציינה כי היא זו שהציעה לצדדים שניהם לנצל הטבות פוטנציאליות של ל' כאם חד הורית (עמ' 52,
- 25 שורות 6-9 לפרוטוקול).
- 26
- 27 באופן מפתיע, דבריה אלה של ל', **סותרים** את האמור בכתב הגנתה, בו **שללה** מכל וכל את המניע
- 28 האמור, קרי הזכאות להטבות כאם חד הורית (סעיף 45 לכתב ההגנה). הסבר של ממש לשינוי
- 29 גרסה זה לא מצאתי, ובוודאי שגם בכך יש כדי להוסיף נדבך לדחיית עמדתה של ל'.
- 30

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

תלה"מ 21-10-20491 פ' נ' ד'

תלה"מ 22-01-4461 ד' נ' פ'

תלה"מ 22-01-4540 ד' נ' פ'

תיק חיצוני:

- 1 16. בהתאם, ההסכם עצמו נכרת אמנם למול ל' בלבד וכך גם נרשמו הזכויות בדירה במרשם
2 המקרקעין.
3
- 4 אלא שתמיהה **בולטת עד מאוד** מתגלה כאשר מתברר – ואין על כך עוד חולק – כי לא זו בלבד
5 שאחיו של א' נרשמו **כערבים** להלוואת המשכנתא, כי אם א' עצמו הוא **לווה עיקרי** במשכנתא.
6 במובן זה לא ברור כל עיקר מכח מה טענה ל' בכתב הגנתה כי "**התובע נרשם במשכנתא כערב**
7 **בלבד!!!**" (סעיף 11 לכתב ההגנה).
8
9
- 10 מדובר בהתחייבות בשיעור 95 אחוזים(!) מיתרת התמורה ששולמה לחברה הקבלנית אך ורק
11 הואיל והתובע ובני משפחתו נרשמו כלווה וערבים להלוואה בהתאמה. ל' עצמה מאשרת בעדותה
12 כי אלמלא האמור היא לא הייתה יכולה לרכוש את הדירה (השוו למשל בעמ' 84 – 85 לפרוטוקול).
13
14 בנסיבות אלה, איזה תמריץ היה לתובע - ויותר מכך לאחיו - לחשוף עצמם לסיכונים משמעותיים
15 בהתחשב בשיעור המינוף שניטל לשם רכישת הדירה, אלמלא סברו כולם כי מדובר למעשה בדירה
16 שנרכשת במשותף אולם נרשמת מטעם זה או אחר (ואולי למראית עין) אך על שמה של ל' אחיו
17 של א', שהיה אחד הערבים להלוואת המשכנתא הלך לבית עולמו ולפיכך לא ניתן היה לחוקרו.
18 אולם אחותו, הערבה הנוספת, הסבירה מפורשות שרק משום שהבינה שמדובר בדירה משותפת
19 הסכימה לערוב לחיובי אחיה (ראו דבריה של א. בעמ' 77 לפרוטוקול).
20
- 21 17. א' עצמו הסביר בעדותו כי סבר כל העת שמדובר בדירה משותפת. גם אם סביר הרבה יותר בעיני
22 כי הוא היה מודע לאי רישומו כבעל זכויות במרשם המקרקעין, לא הוצג לפני כל הסבר סביר
23 אחר לשאלה מדוע אדם יתחייב בשיעורים כספיים כה ניכרים לנכס לא לו. ההסבר לפיו א' התחייב
24 להלוואת המשכנתא וגייס את אחיו כערבים, הואיל והוסכם בינו ובין זוגתו על ביצוע רכישה
25 באופן שהומלץ להם על ידי נציגת המכירות, קרי על רישום הזכויות על שם ל' למראית עין בלבד,
26 הוא ההסבר הסביר ביותר אשר מתיישב עם הנסיבות שפורטו לעיל כמו גם עם עדותה של נציגת
27 המכירות עצמה ועדותה של ל'.
28
- 29 18. לעניין זה יוזכר כי ל' עצמה הבהירה בעדותה שא' היה מי שיזם את רכישת הדירה ואף טענה
30 בעדותה כי היא כלל לא חפצה ברכישתה (עמ' 84 לפרוטוקול). האמנם אדם אשר איננו חפץ לרכוש
31 דירה, מתחייב באופן כה משמעותי אל מול תאגיד בנקאי וחושף עצמו אל מול מינוף של 95 אחוזים

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

תלה"מ 20491-10-21 פ' נ' ד'

תלה"מ 4461-01-22 ד' נ' פ'

תלה"מ 4540-01-22 ד' נ' פ'

תיק חיצוני:

- 1 מיתרת התמורה? גם כאן, דומני שגרסתה של ל' איננה יכולה לעמוד. מסתבר הרבה יותר, כי
2 הצדדים שניהם חפצו ברכישת דירה שתשמש למגוריהם המשותפים. לא "לית ברירה", או כפייה
3 כפי שטענה לכך ל' במקומות אחרים עמדו בבסיס הרצון לרכוש דירה, כי אם הרצון לבית ו"קן"
4 משותפים.
5
6 19. ככל שהיה הסבר אחר לשאלה מדוע הצטרף א' כלווה וערבו להלוואה אחיו, ל' כשלה מלהציגו.
7 גרסתה בחקירתה הנגדית הייתה מבולבלת ובלתי קוהרנטית חרף ניסיונות חוזרים ונשנים גם
8 מצד בית המשפט לנסות ולרדת לפשר ולמשמעות הדברים:
9
10
11 "כ.ה בן שלו: אבל גברתי אני מנסה להבין אני לא יכול לקחת ממך את מה שאת מרגישה כמו
12 שאני לא יכול לקחת מא' מה שהוא מרגיש. אבל אתם כרגע בדיון גדול על רכוש. עכשיו מה
13 שאני לא מבין תסבירי לי את הטענה שלך האדון איך היא מתיישבת עם הטענה שלך. מה שהוא
14 אומר. למה האדון היה צריך לקחת משכנתא להתחייב מול הבנק ביחד בלי דירה, כשרק
15 לך.. ת. אני חושבת ש.. אני רציתי דירה. ש. את יכולה להשיב ברוסית זה בסדר אם קל לך
16 יותר ברוסית. ת. אני רציתי לקנות בית אבל לא עד כדי כך יקר. ש. מה שאני שאלתי זה משהו
17 אחר למה האדון צריך לקחת הלוואה מול הבנק? ושאלו המנוח ואחותו בני המשפחה יהיו
18 ערבים על הדירה שהיא בכלל לא שלו, ממר בבוקר הבנק בא לאדון בטענות לא רק אלייך, הבנק
19 בא לערבים שבני המשפחה שלו על דירה שהיא בכלל לא שלו. למה? ת. אני בחורה רצינית אני
20 עבדתי, למה בנק לא נותן דירה בלי תלושי משכורת. היו לי שלוש תלושי משכורת אחרונים,
21 מסתכלים מה אני יכולה לשלם משכנתא או לא יכולה לשלם משכנתא. ש. את רצית לקנות
22 דירה? ת. נו קניתי... "ראו עמוד 85 לפרוטוקול משורה 28 עד לעמוד 86 שורה 13).
23
24 20. לבסוף, הרי שאין מחלוקת כי ההון העצמי (כחמישה אחוזים) שהיה נדרש לשם רכישת הדירה
25 שולם באמצעות כספו של א' דווקא, ולא מכספיה של ל', שאין מחלוקת שלא שילמה מכיסה דבר
26 כהון עצמי (ראו גם נספח ו' למוצגי א' וכן ראו דברי ל' עצמה בעמ' 97 לפרוטוקול שורות 24 - 26).
27
28 אמנם ל' טענה בכתב ההגנה כי בשלב מאוחר יותר, בשנת 2003, החזירה לא' את הכספים (סעיף
29 48 לכתב ההגנה). זאת, באמצעות כספים שקיבלה מאמה. ל' גם ביקשה לשייך הפקדת שיק
30 לחשבונו של א' בסך 20,600 ₪ ביום 30.08.03 ככספים אותם החזירה לו. אלא שלא ברור מה
31 הזיקה המדויקת בין הסכום שא' שילם על חשבון רכישת הדירה דווקא לסכום שלטענתה מגלם

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

תלה"מ 20491-10-21 פ' נ' ד'

תלה"מ 4461-01-22 ד' נ' פ'

תלה"מ 4540-01-22 ד' נ' פ'

תיק חיצוני:

- 1 שיק זה. מדוע, אם אי שילם על חשבון הדירה 19,759 ₪, השיבה לו לי בשיק ע"ס 20,600 ₪? לכך
2 לא קיבלתי הסבר של ממש.
3
4 יותר מכך, לגרסתה של לי, היא עצמה קיבלה כספים מאמה, ולאחר שקיבלה את הכספים, השיבה
5 לאי את הכספים באמצעות משיכת שיק שהופקד לחשבון. מה היה פשוט יותר, מהצגת אסמכתא
6 מהתאגיד הבנקאי אשר מבהירה את מקורו של השיק, שברי כי על פי גרסה זו היה בשליטתה?
7 לעניין זה החזקה היא שהימנעות מהצגת ראיה רלוונטית פועלת לחובתו של הנמען.
8
9
10 למול זאת, הציג אי גרסה באשר למקורם של הכספים (לדבריו, עקב ביטול רכישת מכשיר
11 טלוויזיה) ולמצער גרסה זו איננה פחות סבירה מזו של לי. כך או אחרת, במיוחד בהתחשב בשיעור
12 היתרה הכולל ששולם בעבור הדירה, לא היה בכך כדי להטות את הכף לכיוונה של לי, גם לו הייתי
13 קובע כי אמנם היה מדובר בכספים שהשיבה לאי.
14
15 אולם כאמור, גם לו הייתי מגיע למסקנה שונה והייתי מקבל את גרסתה של לי לפיה השיבה לאי
16 את הכספים, אף לא היה בכך כדי לערער את גרסתו היסודית של אי. שהרי גם אליבא דגרסתה
17 היא – מצא אי לשלם עבורה כספים בשיעור ניכר עד מאד, לטובת נכס לא לו. לכל הפחות יש בכך
18 כדי ללמד על **עוצמת** מערכת היחסים הזוגית שבין השניים (מקום בו אי שילם עבור לי כספים
19 בשיעור ניכר עד מאד, ללא כל הסכם כתוב).
20
21 מכל מקום, גם בעצם תשלום ההון העצמי כאמור לעיל על ידי אי יש כדי להוסיף נדבך לא מבוטל
22 למסקנה לפיה הצדדים אמנם התכוונו לרכישת הדירה במשותף.
23
24 21. בנוסף דומה, כי במשך חלקם הארי של חיי הזוגיות, ולכל הפחות משנת 2005 עת נולדה הקטינה
25 (אם לא קודם לכן), ניהלו הצדדים תא משפחתי ויחידה כלכלית אחת. על כך מלמדות מכלול של
26 ראיות: כך, אישור המוסד לביטוח לאומי המתייחס לתחילת הכרתם של הצדדים בהקשרים
27 הכלכליים כידועים בציבור משנת 2005; כך, איחוד החשבונות לכדי חשבון משותף אחד משנת
28 2007 ואילך; וכך גם, דומה, ראיתה של לי עצמה את ההתנהלות כהתנהלות משפחתית כפי
29 שציינה גם באת כח אי בסיכומיה (ראו למשל: עמוד 89 שורה 17 לפרוטוקול).
30

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

תלה"מ 20491-10-21 פ' נ' ד'

תלה"מ 4461-01-22 ד' נ' פ'

תלה"מ 4540-01-22 ד' נ' פ'

תיק חיצוני:

22. באשר לחשבון המשותף טענה לי כי לא הייתה לה כל אפשרות לפעול באותו חשבון (ראו למשל: 1
עמוד 90-91 לפרוטוקול). אלא שטענה זו מוקשית עד מאוד בעיני. מדובר במי שלטענתה היא זו 2
אשר פרנסה את התא המשפחתי בעצמה; תוך שאי לא עשה דבר לפרנסת התא המשפחתי ואף 3
הפקידה את מלוא שכרה לחשבון המשותף. אם זה אכן היה המצב, תמוה בעיני כיצד יכולה 4
הייתה לי לנהל את משק הבית המשפחתי, לרכוש מצרכים שוטפים; לשלם תשלומים כאלה 5
ואחרים; ובמשך כל שנות הזוגיות לכלכל ולקיים לכל הפחות את עצמה ואת ילדיה. הטינה העזה 6
שהפגינה לי במהלך קיום שמיעת הראיות כלפי א', גם היא איננה עולה בקנה אחד עם נרטיב של 7
אדם פסיבי שקיבל יש מאין את הגזרות שגזר עליו הצד שכנגד. אם לא די בכך, הרי שלא ראיתי 8
מה מנע מלי לזמן את נציג הבנק או להציג כל אסמכתא חפצית שיהא בכך כדי לתמוך בטענה 9
שלפיה הלכה למעשה הוגבלה היא בפעילות בחשבון המשותף. 10
11
12
23. נתתי דעתי לכך שקודם לאיחוד החשבונות, טענה לי כי שילמה את המשכנתא בעצמה. אלא 13
שגרסתה של לי מתעלמת למעשה מכך שהצדדים חיו **בצוותא** בדירה **מלכתחילה** ואי עצמו אף תפס 14
חזקה בדירה **עוד לפני** (עמ' 87 לפרוטוקול שורה 21). יתרה מכך, סימן שאלה משמעותי נסוב על 15
טענתה של לי, לפיה היא היתה היחידה שעמלה לפרנסת הבית. להזכירנו, עד לשנת 2005 דובר 16
בתא משפחתי של שלוש נפשות (כולל פעוט דאז), ומשנת 2005 תא משפחתי של ארבע נפשות. 17
לשיטתה של לי, היא שימשה כמפרנסת היחידה של התא המשפחתי. אלא שכאשר עומתה עם 18
סימני השאלה הלא פשוטים לנוכח טענה זו אל מול השכר שהיא עצמה ציינה שקיבלה (3,500 ₪ 19
לחודש), כשלה מלספק הסבר סביר לכך (עמ' 99-100 לפרוטוקול). שכן היא עצמה ציינה 20
שהשתכרה 3,500 ₪ לחודש, מתוכם שילמה את ההחזר החודשי של המשכנתא (1,500 ₪ לחודש, 21
לאחר ניכוי סיוע מהמדינה שלא פירטה תכליתו). האמנם סביר היה שתא משפחתי בן שלוש 22
נפשות, ולאחר מכן ארבע, יוכל להתפרנס אך ורק מהכנסה פנויה נטו בת 2,000 ₪ לחודש? 23
24
24. לעומתה, כאמור, טען א' כי עבד באופן לא מדווח גם אותן השנים בהתקנת צלחות לווין, באופן 25
שתרם להכנסות התא המשפחתי. המרצע יצא מן השק מקום בו לקראת תומה של החקירה 26
הנגדית, ולאחר שטענה קודם לכן כי א' כלל לא עבד, הודתה לבסוף לי כי א' אכן עסק בהתקנה זו. 27
אלא שטרוניתה היתה על ההעסקה הלא מדווחת, ואולי גם על שיעור השכר: 28
"... כ.ה בן שלו: אמרו לך גברתי שהאדון עבד בצלחות לווין, ואפילו לקח את הבן לעבוד איתו. 29
ת: לא עבד. ש: לא עבד בכלל? ת: זה לא עבודה. ש: מה זאת אומרת לא עבודה תסבירי לי. ת: בן 30
אדם לא מקבל בית הבראה לא משלם מיסים. ש: למעביד? ביטוח לאומי. ת: מס הכנסה, ביטוח 31

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

תלה"מ 20491-10-21 פ' נ' ד'

תלה"מ 4461-01-22 ד' נ' פ'

תלה"מ 4540-01-22 ד' נ' פ'

תיק חיצוני:

- 1 לאומי הוא משלם. ש: אז אני רוצה להבין מה שאת אומרת הוא עבד ולא דיווח על העבודה שלו?
2 ת: זה לא עבודה זה לא נחשב עבודה זה תחביב. ש: מה היה התחביב של האדון? התחביב שאת
3 קוראת לו. ת: נו צלחות האלה זה לא עבודה שיושב ומה שהוא עשה שם זה עבודה? ב"כ התובע:
4 צלחות לויין זה עבודה. ת: בשבילי זה לא עבודה אם אין פרנסה... (עמ' 104 לפרוטוקול).
5
6 25. למדנו, אפוא, כי בניגוד לטענותיה קודם לכן, לי עצמה אישרה בסופו של יום את גרסתו של א'
7 לפיה אמנם עבד בהתקנת צלחות לויין. האמנם התקנה של צלחות לויין היא בבחינת "תחביב"?
8 גרסתה מוקשית עד מאד ומתוכה היא למדנו כי חרף טענותיה הקודמות, א' עצמו תרם להכנסות
9 התא המשפחתי. מסקנה זו אכן מתיישבת גם עם הכנסתה הפנויה הדלה של לי כאמור לעיל. כפועל
10 יוצא, וגם אם לי עצמה שילמה עד לפתיחת החשבון המשותף את החזרי המשכנתא נטו (בקיצור
11 הסיוע) בסך 1500 ₪ לחודש, הרי שמנגד המסקנה המסתברת היא שא' עצמו תרם תרומה מקבילה
12 לכלכלת התא המשפחתי. באופן זה, ספק רב אם יש מקום לדחות את טענות א' אך ורק על יסוד
13 העובדה שרק כעבור כשש שנים מרכישת הדירה בחרו הצדדים לאחד את חשבונותיהם.
14
15 26. טעם נוסף וחשוב לא פחות להעדפת עמדתו של א' מצינו בדבריה הספונטניים של לי דווקא בדיון
16 שבו היא עצמה ביקשה להרחיק את א' מן הדירה, בבית משפט השלום באשקלון (נספח ו לכתב
17 הגנתה של לי; ה"ט 62295-06-21). כזכור, לאחר שלי עצמה הורחקה מן הדירה, הגישה היא בקשה
18 למן צו הגנה (ראו עמ' 1 לפרוטוקול ההליך הנ"ל, דיון על פי צד אחד מיום 28.6.21). בדיון במעמד
19 הצדדים ביום 5.7.21, לאחר שהוזהרה, ציינה לי כדלקמן:
20
21 **"...אני לא מוכנה לגור איתו ביחד באותה דירה.... אמרתי שאנחנו לא יכולים להיות ביחד**
22 **מוכרים דירה. מחלקים את הכסף. שהוא ימשיך לגור לבד ואני לבד..."** (עמ' 6 לפרוטוקול הדיון
23 שורות 23-26; הדגשות לא במקור – ב.ש).
24
25 27. מה ניתן להסיק מדברים אלה, אם לא כי לי עצמה, עוד בעת הקרע, ראתה בדירה, דה-פקטו, כנכס
26 משותף לצדדים?
27
28 גרסתה של לי בחקירתה הנגדית לפני באשר לדברים אלה היתה מוקשית, בלשון המעטה, עת זו
29 כשלה מלספק הסבר סביר וקוהרנטי **להודאתה** דה-פקטו באשר לשיתוף בנכס, במעמד דיון צו
30 ההגנה:

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

תלה"מ 20491-10-21 פ' נ' ד'

תלה"מ 4461-01-22 ד' נ' פ'

תלה"מ 4540-01-22 ד' נ' פ'

תיק חיצוני:

- 1 "ש: את טענת בחקירה עכשיו שמעולם לא אמרת חצי חצי הדירה נכון? עכשיו אמרת. אני
- 2 רוצה להפנות אותך ואת ביהמ"ש לתיק מוצגים נספח יג' בדיון ביום 5.7.21 מזכירה לך שהיית
- 3 מיוצגת ע"י עו"ד שלך ובספונטניות לשאלת ביהמ"ש כאשר את מוזהרת לומר את האמת, את
- 4 אמרת משפט 'אמרתי שאנחנו לא יכולים להיות ביחד, מוכרים דירה מחלקים את הכסף שהוא
- 5 ימשיך לחיות לבד ואני לבד'. נכון זה היה? ת: הוא הכריח אותי להגיד. ש: בבימ"ש? ת: עברתי
- 6 משטרה הייתי בפחד. כ.ה בן שלו: אבל את ביקשת שהאדון יורחק. ת: טוב מאוד... הוא הכריח
- 7 אותי לומר את זה. ש: גב' ל' אני רוצה לסכם את השאלה שלי תודה. את ניהלתם אורח חיים
- 8 משפחתי, היה ברור לך עד לדיון שהדירה חצי חצי כי עובדה שהדיון היה ביולי והתקרית עם
- 9 אחותו מה שעורכת הדין שלך אמרה היה ב- 5/21 השאלה היא מראש ידעת לפני שנכנסת
- 10 למלחמות המיותרות האלה ולפני שקיבלת ייעוצים מגורמים כאלה ואחרים היה ברור לך
- 11 שהדירה היא חצי חצי. ת: לא היה לי ברור ולכן עורך דין לקחת את כל המסמכים שקשורים
- 12 לדירה וללכת לג' ולשאול אותה מה מגיע לי כל החוקים כי אני לא יודעת חוקים ... " (עמ' 105 –
- 13 106 לפרוטוקול).
- 14
- 15
- 16 מה, אפוא, הוא ההסבר לדבריה של ל' בדיון צו ההגנה? האמנם א' הכריח אותה לומר באופן
- 17 ספונטני, בדיון שלא נגע כל עיקר לענייני רכוש וניזום על ידי ל' עצמה, שמדובר בדירה שברצונה
- 18 למכור ולחלק את תמורתה שווה בשווה? או שמא אמנם קיבלה לאחר מעשה ייעוץ משפטי לפיו
- 19 אין מדובר בדירתו של א'? מהי הגרסה הנכונה? ל-ל' פתרונים.
- 20
- 21 ואם אמנם ל' טוענת כי רק בדיעבד לאחר שקיבלה ייעוץ משפטי הבינה כי מדובר בדירתה בלבד,
- 22 דווקא בכך יש כדי לחזק את עמדתו של א', לפיו משך כל חיי הזוגיות ראו הצדדים שניהם בדירה
- 23 כדירתם המשותפת. שכן מטענה זו נלמדת המסקנה כי עד לקבלת אותו "הסבר", סברה אמנם ל'
- 24 כי מדורה בדירה משותפת.
- 25
- 26 28. נדבך נוסף שיש בו כדי לחזק את מסקנתי, הוא התרשמותי הכללית מגרסתה של ל'. כפי שהבהרתי
- 27 לעיל, במהלך כל עדותה כשלה ל' פעם אחר פעם בסוגיות היורדות לשורש העניין ובעיקר היה
- 28 דומה כי היא מלא טענות כרימון וטינה עזה כלפי א', עד כי לפחות פעם אחת במהלך עדותה כינתה
- 29 אותו בכינויי גנאי (עמ' 102 שורה 24 לפרוטוקול; ראו גם עמ' 91 שורות 14 - 20). פערי גרסה אלה
- 30 אינם סתירות של מה בכך, כפי שהבהרתי לעיל.
- 31

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

תלה"מ 21-10-20491 פ' נ' ד'

תלה"מ 22-01-4461 ד' נ' פ'

תלה"מ 22-01-4540 ד' נ' פ'

תיק חיצוני:

29. למול צבר ראיות ומסקנות אלה, עומדים רישום הדירה על שם ל' לבדה כפי תניות ההסכם, כמו גם העובדה שהלכה למעשה מדובר בבני זוג שלא נישאו ולא כרתו הסכם ממון. בכך אין כדי לעמוד מנגד למכלול המפורט לעיל המשקף התרשמות של חיי זוגיות ומשפחה של ממש במשך כעשרים ושתיים שנים (ולגישת המוסד לביטוח לאומי, לכל הפחות כש עשרה שנים), במהלכם התגוררו הצדדים בדירה משותפת, תוך שניהלו משק בית כלכלי משותף וגידלו בה את בתם הקטינה (ובה גדל גם אל'); דירה שאי עצמו שילם את ההון העצמי שנדרש לרכישתה, שימש לווה משותף לצד ל', ואף גייס את שני אחיו – ולא מי מטעמה של ל' – כערבים להלוואת המשכנתא.
- כפי הנראה לא בכדי עת, פרץ הסכסוך סברה ל' כי יש מקום להפרדת כוחות בדרך של מכר הדירה וחלוקת יתרת תמורתה שווה בשווה.
- בהתנהגותם זו, יותר מכל, הבהירו הצדדים במהלך השנים כי אכן ראו בדירה משום נכס משותף לצדדים. באופן זה, אכן שוכנעתי כי מדובר במקרה מובהק שבו הוכחה כוונה לשיתוף ספציפי בדירת המגורים.
30. כפועל יוצא, אני מקבל את טענתו של א' וקובע כי הדירה היא נכס משותף לצדדים, בחלקים שווים. במידת הצורך, יגיש א' פסיקתא מתאימה לחתימה.
31. בכל הנוגע לעתירת א' באשר לפירוק השיתוף, הרי שכל עוד לא נרשם הנכס על שם הצדדים בחלקים שווים כפי פסק הדין, טרם בשלה העת לפרק השיתוף בדירה. אף יכול, ולאור תוצאות פסק הדין ורצונה המובהק של ל' גם היא בהפרדת כוחות, יכול ולא יהא צורך במתן הוראות כופות בדבר פירוק השיתוף בדירה. בנסיבות אלה, אינני מוצא לעת הזו להידרש לפירוק השיתוף בדירה בהליך זה, אולם במידת הצורך לא תהא מניעה שצד מעוניין יגיש תובענה מתאימה בקשר עם פירוק השיתוף בזכויות בדירה.
32. מכאן, לתביעותיה של ל'. שעה שעמדנו של א' התקבלה, מאליה קורסת טענתה לפיה על א' לשלם לה דמי שימוש ובוודאי שלא קמה עילה לסילוק ידו מן הדירה אך לאור טענתה שנדחתה, לפיה אין לו זכויות בדירה. כפועל יוצא, תביעותיה של ל' נדחות.
33. סיכומם של דברים, אני מקבל את תביעת א' ומצהיר כי הדירה היא נכס משותף לצדדים שניהם, בחלקים שווים. במידת הצורך אין מניעה כי א' יגיש פסיקתא מתאימה לחתימה.

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

תלה"מ 20491-10-21 פ' נ' ד'

תלה"מ 4461-01-22 ד' נ' פ'

תלה"מ 4540-01-22 ד' נ' פ'

תיק חיצוני:

1 תביעותיה של ל', תביעת הפינוי ותביעת דמי השימוש, נדחות.

2

3 בהתחשב במכלול האמור ובתוצאתי לעיל, בהתחשב בכך שנשמעו ראיות ובכלל לפיו יש לפסוק

4

הוצאות ריאליות אולם לצד זה מידתיות, תישא לי בהוצאותיו של א' בסך כולל של 20,000 ₪.

5

6 **פסק הדין מותר בפרסום, בהשמטת מלוא פרטי הזיהוי של הצדדים ובני משפחתם.**

7

המזכירות תמציא העתק פסק הדין לצדדים ותסגור את התיקים שבכותרת.

8

ניתן היום, כ"ט סיוון תשפ"ג, 18 יוני 2023, בהעדר הצדדים.

9

10

חתימה

11

12